

Björklund sparkar på den som ligger

Publicerad här den 19 augusti 2014

DET ÄR INGEN SLUMP att Björklund för fram kraven på ordningsbetyg nu igen. Det är snart val. För åtta år sedan lyckades han framstå för väljarna som den handlingskraftiga skolpolitiker som kunde skapa ordning i skolan. Det kunde han inte. Hoten om kvar-sättning, avstängning, förlängd skolplikt, skolrapportering, hemanmärkningar och ordningsbetyg funkade inte. Ändå gör han ett nytt försök att framstå som handlingskraftig.

Hans åtgärder riktar sig inte mot det stora flertalet elever som klarar sig bra i skolan. Elever vars föräldrar har utbildning, trygga arbeten, god ekonomi och ett välutvecklat språk. Åtgärderna riktar sig mot de elever som misslyckas i skolan. Deras föräldrar är vanligen lågutbildade, arbetslösa, trångbodda och har problem med ekonomi och hälsa. De förmår varken att ge sina barn det språk, det stöd, den läxhjälp eller den studiero de behöver för att göra sig själva rättvisa i skolan.

Därför får deras barn svårt att hänga med i undervisningen. De tvingas tidigt delta på prov på sådant de inte kunnat lära sig. De får dåliga betyg. De tappar alltmer av självförtroende, framtidshopp och studiemotivation. Till slut ger de upp försöken att hänga med. De kan då komma att stöka till det under lektionerna eller skolka.

Alla elever vill lyckas lära sig. De ger inte upp för att de är lata, som Björklund verkar tro. De misslyckas inte i skolan för att de skolkar. De skolkar för att de misslyckas i skolan. De misslyckas i skolan för att de inte från början fått tillräckligt stöd för att kunna lyckas.

I förskola och på fritidshem skulle många barn kunna få kompen-sation för att hemmen inte kan ge dem det språk och de andra för-utsättningar som de behöver i skolan. Men det förutsätter att barngrupperna är så små att personalen får tid att ägna sig åt varje barn. Men det finns nu över 5 000 barngrupper med mer än 20 barn. Antalet har fördubblats under de åtta år som Björklund har varit skolminister. Lärarna hinner inte se varje barn och ge det den hjälp det behöver. Lärare i förskola och fritidshem är sjukskrivna för stressrelaterade sjukdomar i dubbelt så stor omfattning som andra yrkesgrupper.

Björklunds repressiva åtgärder riktar sig mot symtom på att skolan misslyckats, inte mot orsakerna. De hjälper inte de skolsvaga eleverna. De stjälar dem. Strängt uppfostrade elever, ofta med invandrarbakgrund, berättar att de knappt vågar gå hem av rädsla för att bli bestraffade när de tvingats till kvarsittning, misslyckats på betygsprov eller fått skolrapporter och andra hemanmärkningar att visa upp för föräldrarna. När studiemedlen dras in för elever som skolkat så drabbar det familjernas ekonomi. Elever utan gymnasieutbildning har svårt att få jobb. Om de fått anmärkningar i ordning får de det ännu svårare. Och så vidare.

Björklund skulle kunna hjälpa eleverna att få de förutsättningar de behöver för att lyckas i skolan. Då skulle de inte bara lära sig bättre, de skulle också må bättre. Stress och oro för framtiden gör att många elever mår psykiskt dåligt. På senare år har det skett en markant ökning av ungdomar med låg utbildningsnivå som har vårdats för ångestsjukdomar eller annan psykisk ohälsa.

Men Björklund fullföljer i stället alliansens strategi att stryka de stora och starka väljargrupperna medhårs på bekostnad av de små och svaga. De starka fick jobbskatteavdrag. De svaga fick försämringar i a-kassa och sjukersättningar. Björklund räknar med att de starka föräldragrupperna ska uppskatta hans hårda åtgärder mot de skolsvaga eleverna. Därför ordningsbetygen. Man kan bara hoppas att han räknar fel där. Ingen vill väl se hur skolministern sparkar på dem som redan ligger.